

Mauri Laakkonen

Pieniä tarinoita ja runoja

2020-2021

Pieniä tarinoita ja runoja

Pieniä tarinoita ja runoja

Aake Mustonen Graffiti 1, canvas 30 x 40 cm, 2021

Lukijalle

Pieniä tarinoita on kooste Hausjärven kunnankirjaston Melleriinit-kirjoitusryhmässä kirjoittamistani harjoituskirjoituksista vuosilta 2020–21.

Kirjoitusaikaa kullekin harjoitustekstille on 5–20 minuuttia. Aihe voi olla annettu sana, sanaluettelo, nimetty aihe tai keskustelusta virinnyt teema.

*Kirjan kuvituksena olen käyttänyt tyttären pojan **Aake Mustosen** (s. 2007) graffiteja. Kangaspohjille maalatut nimettömät työt on numeroitu 1–10 ja ovat kooltaan 30x40 ja 40x30.*

Kannen kuvassa on tuntemattoman tekijän graffiti luonnonkivelle, jonka olen kuvannut hausjärveläisellä hiekkamontulla.

Hausjärvellä marraskuussa 2021

Mauri Laakkonen

Pieniä tarinoita ja runoja

Tekstit: Mauri Laakkonen

Taitto: Mauri Laakkonen

Kirjan kuvitus: Aake Mustonen

Valokuvat ja kansi: Mauri Laakkonen

©2021Mauri Laakkonen

Kustantaja:BoD –Books on Demand, Helsinki,Suomi

Valmistaja:BoD –Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6036-9

Pieniä tarinoita ja runoja

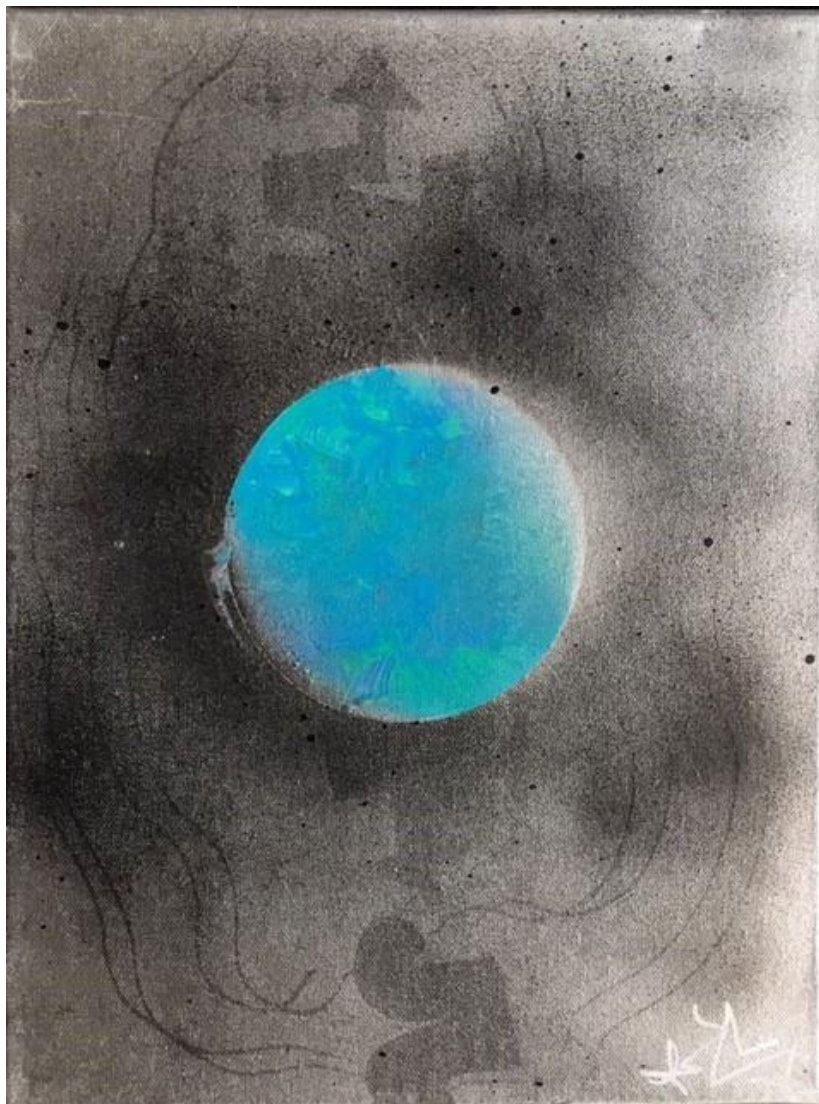
Mauri Laakkonen

Pieniä tarinoita

ja runoja

Uskon

USKON intuitioon ja sattumaan, onhan elämäni kulkenut niiden kautta varsin monivivahteisen polkunsaa. Vaisto on käskennyt toimia, kun on ollut aika, tahto ei niinkään. Aina kun jotain oikein sydämeni pohjasta olen tahtonut, on se jäänyt saavuttamatta. Minusta tuli sattumien ajopuu, joka ennakoi, haistaa tilaisuutensa ja toimii. Ei rynnätkään, vaan maltilla. Uskon, että olen myös kokemuksia kerännyt kelpopuu, joka on kypsynyt hitaasti kovuuksiinsa ja kiitollisuuteen siitä, mitä elämä on tarjonnut. Myönteisyydestä on ollut hyötynsä, myös kiltteydestä. Moni on epäillyt ja aliarvioinut kykyjäni, mutta avuillani olen päässyt kurkistamaan vallan kamareihin ja voinut todeta, että kuvitelmat ovat muuta kuin todellisuus.

Aake Mustonen Graffiti 2, canvas 30 x 40 cm, 2021

Mistä olen tullut

Syyskesällä 1949 piika ja renki ovat tosipaikan edessä. On käynyt suunniteltu vahinko. Tästä pian koko Raussilan kylä puhuisi. No toisaalta liekö väliä, ovat pestit elonkorjuun jälkeen katkolla ja pitää etsiä työtä muualta.

– Se on sitten mentävä avioon, toteaa piika, muusta ei edes keskustella.

Ja niin ostetaan kihlat. Helli sai Arvonsa ja Arvo kohtasi hellimmän.

Nurmijärven Palojoen kylässä on sopivasti avoinna paikka piialle ja rengille. Sinne nuoripari muuttaa navettahommiin ja metsätöihin.

Joulun kynnyksellä suunnataan Nurmijärven kirkon sakastiin, jossa rovasti sanoo aamen.

Talven selkä taivuu talon töissä ja piian vatsa pyöristyy. Rengin isä kirjoittaa, että Keski-Pohjanmaan kodissa vapautuu tilaa. Ja niinpä piika ja renki matkaavat Alavieskaan, jossa majoittuvat kolmen huoneen torpan kamariin.

Tuohon aikaan mökeissä asuttiin tiiviisti, nuoren parin lisäksi oli Antti-vaari, Arvon Risto-veli ja Kaarina-sisko, joka oli juuri täyttänyt yksitoista vuotta. Lisäksi kodin tiloja käyttivät Hautalaan avuksi päässyt Tarmo ja kodin ja maailman väliä ramppaava Niilo.

Piika oli nyt nuori rouva ja parikymppisen teki mieli tanssimaan, olihan Vappu ja Simolla olisi porukkaa koolla. Miehistä ei radiosta kuuluvalla polkalle ollut, joten naiset ottivat tanssiksi tyttöparina. Nuoren rouvan, mökin akan, kuten Pohjanmaalla sanotaan, vatsa hytkyi hyppyaskelissa hieken asti.

Oli perjantai viides toukokuuta. Nuori mökin akka hinkkaa pyykkejä pyykkilautaa vasten läheisen vesimontun reunalla. Pata on tulilla ja nuotio heittää ilmoille savunsa. Vesi jo kihisee kuumana padassa. Työ keskeytyy. Tulee kiire.

Synnytystä ennakoivat poltot alkavat, nainen rientää tupaan ja toteaa vaarille, että taksi pitäisi saada, taitaa muksu syntyä....

Iltapäivän puhteella puoli viiden aikaan Kalajoen sairaalassa pullahdan maailmaan. Mauri on syntynyt.

Nimi oli nuorikolla valmiina mielessään, jo ennen sairaalaan menoa.

Päivän alku

Keskiviikkoaamu. Havahdun unestani ja vilkaisen kelloa. Viisitoista yli neljä. Ummistan silmäni ja herään puolen tunnin kuluttua uudelleen. Jopas se aika livahti.

Ajatuksiini nousee Riian eilinen viesti. Hän haluaa tyylitellyn maisemamaalauksen rappugalleriastani. Se on korkeimmalla kaikista. Tarvitsen sen hakuun tikkaat. Varastossa on alumiinitikkaat, niillä varmaan yletyn. Nousen vuoteesta. Vielä on turhan aikaista ryhtyä kiipeilemään, siispä avaan läppärini ja katselen aamun ratoksi Salkkarit ja Kaunarit. Ihmissuhdedraamaa riittää.

Tänään on siskoni syntymäpäivä. Laitan hänelle meseviestin, jonka koristelen ruusuilla. Kurkistan samalla hänen Facebook-sivuilleen ja huomaan onnittelujen suman ja hauskan kuvakertomuksen eilen etukäteen vietetystä ystävien tapaamisesta. Kaunis kakku.

Puen maiharihousut ylleni ja heitän fleesen hartioille. Muovikengät jalkaan ja pihan poikki varastolta alumiinitikkaita hakemaan. Hilaan ne eteiseen ja keinottelen ovien kanssa, kunnes lopulta onnistun saamaan tikapuut eteisen seinän nojalle. Kiipeän lähes kolmen metrin korkeuteen ja otan taulun alas.

Huomaan hämähäkin verkot katossa ja nurkissa. Eikä pölykerroskaan vähäinen ole. Päätän siivota samalla. Vaikeita paikkoja siivota, mutta on se komea tila, tauluja kattoon asti.

Mauri Laakkonen, s. 1950
Hausjärveläinen eläkeläinen,
harrastajakirjoittaja

Pieniä tarinoita on kooste tarinoita ja runoja, jotka on kirjoitettu harjoitustöinä Hausjärven kunnankirjaston Melleriinit -ryhmässä. Tekstit ovat syntyneet annettujen yksittäisten sanojen tai aiheiden perusteella.

Kymmenen minuutin kirjoitusaika haastaa kirjoittamaan lyhyesti niin tarinat kuin runotkin.

Kannen kuva: Mauri Laakkonen, tuntemattoman tekijän graffitit luonnonkiville, Hausjärvi

Kirjan sisäsivujen kuvitus: Aake Mustonen

